

pujący do zakonu; że nadto śluby nasze są warunkowe. Pawluś uczynił śluby przede mną przed 9 laty, kiedy nie miałem zakazu odbierania ślubów (tj. w 1897 r.). Od dnia 6 grudnia 1902 r. nie odbierałem od nikogo żadnych ślubów”¹⁶.

Na s. 243 Autorka pisze: „Ks. Szydelski wystąpił przeciw bpowi Pelczarowi w „Gazecie Kościelnej”, zarzucając mu, że pychą, zazdrością i samowolą paraliżuje dzieło ks. Markiewicza. Oczywiście, zarzuty te uchylił adwokat Markiewicz, który także radził bratu Bronisławowi, by przeprosił ks. biskupa i wykazał, że zaczepka Szydelskiego nie pochodzi z jego inspiracji”.

Otóż mecenas Markiewicz w liście do swego brata z 2 IV 1904 r. radzi tylko, żeby ten w piśmie do bpa Pelczara powiedział wyraźnie, iż z artykułem ks. Szydelskiego nie ma nic wspólnego, artykułu nie inspirował ani też autora nie instruował. Natomiast nie ma ani słowa o przeprosinach¹⁷.

Artykuły w miesięczniku „Powściągliwość i Praca” od r. 1902 były pisane przeważnie przez ks. Markiewicza. Społeczne artykuły mogły się nie podobać warstwowo zamożnym, były one jednak pomostem pomiędzy nauką społeczną Ojców Kościoła a wskazaniem II Soboru Watykańskiego. Artykuł z r. 1905, o którym wspomina mecenas Markiewicz, „tehnący radykalizmem, skierowany przeciw galicyjskim biskupom” (Autorka, s. 243), nie był utworem Prószyńskiego. Mecenas mógł mieć na myśli artykuł pt. „Obowiązki względem ubogich”, napisany przez ks. Markiewicza, który przypomina m. in. hierarchom o ich obowiązku w zakresie łagodzenia krzywd społecznych.

Trzeba przyznać, że Autorka uznaje świętość ks. Markiewicza; porównanie jednak świętości bpa Pelczara ze świętością ks. Markiewicza wypada na niekorzyść tego ostatniego (s. 231—232). Tymczasem to właśnie ks. Markiewicz swoim życiem i dziełem dał świadectwo Ewangelii. A jednocześnie chciałoby się zapytać — czyżby rzeczywiście sługa Boży, bp Pelczar, pasterz światły, gorliwy i pobożny, potrzebował aż takiej pomocy s. Karoliny M. Kasperkiewicz?

Ks. Aleksy Petrań

SPIS ILUSTRACJI

	po str.
1. Ks. Ignacy Tokarczuk, biskup przemyski	4
2. Ks. Stanisław Jakiel, biskup sufragan przemyski	8
3. Ks. Bolesław Taborski, biskup sufragan przemyski	8
4. Ks. Tadeusz Błaszczewicz, biskup sufragan przemyski	8
5. Przemyśl, katedra z XV w. pod wezw. św. Jana Chrzciciela	16
6. Przemyśl, katedra. Fragment w. ołtarza — Złożenie do grobu (Langman)	16
7. Przemyśl, katedra — M.B. „Jackowa”	16
8. Przemyśl, katedra — Pieta z kaplicy Fredrów	16
9. Ks. Adam Bielecki (1811—1859). Fot. z portretu w kościele parafialnym w Rymanowie	176
10. Haczów, kościół parafialny Sw. Michała Archanioła. Fot. H. Poddębski 1935	176
11. Ks. Wojciech Michna (1820—1893). Ze zbiorów Jedlińskiego z Jarosławia	184
12. Bp Michał Korczyński. Portret z galerii w rezydencji biskupiej w Przemyślu (mał. M. Stroński)	208
13. Ks. Michał Korczyński. Szkic ołówkowy (w zbiorach Ossolineum)	208
14. „Przyjaciel Chrześcijańskiej Prawdy”. Karta tytułowa — Rocznik I, zes. 1	224
15. „Przyjaciel Chrześcijańskiej Prawdy”. Karta tytułowa — Rocznik IV, zes. 3	224
16. Antoni Józef Manastyrski, bp przemyski ob. łac. 1863—1869	240
17. Maciej Hirschler, bp przemyski ob. łac. 1870—1881	240
18. Łukasz Solecki, bp przemyski ob. łac. 1882—1900	256
19. Józef Sebastian Pelczar, bp przemyski ob. łac. 1900—1924	256

¹⁶ Archiwum I, s. 201—202. Oryginał w AKBP. Telca: Miejsce Piastowe 136.

¹⁷ Archiwum II, s. 259.

SPIS TRESCI

Bp. IGNACY TOKARCZUK: Na 600-lecie diecezji przemyskiej (Słowo wstępne)	5
Ks. JAN KWOLEK: Początek biskupstwa przemyskiego	7
JERZY KŁOCZOWSKI: Zakony w diecezji przemyskiej obrządku łacińskiego w XIV—XVIII wieku	27
O. DAMIAN M. SYNOWIEC O.F.M. Cony.: Życie religijno-moralne w diecezji przemyskiej w XVII—XVIII w.	73
Ks. JAN RAB: Kapituła kolegiacka w Brzozowie (1734—1788)	101
Ks. BOLESŁAW KUMOR Organizacja terytorialna diecezji przemyskiej 1772—1850	135
BOLESŁAW LOPUSZYŃSKI. Udział księży diecezji przemyskiej w konspiracjach galicyjskich w latach 1831—1846	171
Ks. JAN KWOLEK: „Przyjaciel Chrześcijańskiej Prawdy”. Szkic monograficzny pierwszego polskiego czasopisma teologicznego. Wydał, przedmową, postłowie i przypisami opatrzył ks. Dominik I. Białic	201
IRENA HOMOLA: Organizacja terytorialna i duszpasterska diecezji przemyskiej rzymskokatolickiej w latach 1867—1914	237

DYSKUSJE I POLEMIKI

W odpowiedzi księdzu profesorowi dr. Julianowi Atamanowi (Ks. Aleksy Petrami)	275
Kilka uwag na marginesie pracy s. Karoliny M. Kasperkiewicz pt. „Sluga Boży Józef S. Pelczar, biskup przemyski obrz. łac. Szkic biograficzny” (Ks. Aleksy Petrami)	284
Spis ilustracji	301

SPROSTOWANIE

W przypisie * do „Schematu biograficznego kard. Augusta Hlonda” opracowanego przez ks. S. Kosińskiego („Nasza Przeszłość” t. 42 s. 9) początek winien być następujący:

„Schemat biograficzny kard. A. Hlonda, prymasa Polski oparto na danych zawartych w Acta Hlondiana (materiały do życia i działalności kard. A. Hlonda), zgromadzonych przez autora w sześciu seriach: I. Listy pasterskie i odezwy, ...”